

ges, at det her er foreslaaet, at Palaisforvalterne skulle nyde Alderstillæg, saaledes som det var foreslaaet af Regjeringen ifjor, men Udvalget ikke troede at kunne samstemme med. En heel Klasse Embedsmænd, der omhandles i dette Lovforslag, er Embedsmændene ved den grønlandste Handel. Medens Udvalget ifjor var enigt med det da forelagte Lovforslag dert, at Directeuren for den kongelige grønlandste Handel paa Grund af sin hele Stilling, der nærmest satte ham i Klasse med en Overøvrighed for Grønland, har et Krav paa at beholde kongelig Udnævnelse, var Udvalget derimod af den Formening, at der for de øvrige Embedsmænds Vedkommende ikke var tilstrækkelig Anledning til at bibeholde den kongelige Udnævnelse, idet Udvalget gik ud fra, at den grønlandste Handel væsentlig er et industrielt Foretagende, og at det til dette Foretagendes gode Fremme maatte anses for rigtigst, at Regjeringen beholdt langt friere Hænder i Henseende til Valget af disse Functionairer, end der vilde være foreneligt med kongelig Udnævnelse. Som ærede Medlemmer ville see, har imidlertid det nuværende Lovforslag i saa Henseende ikke fulgt Udvalget, men indstiller igjen, at samtlige de ved den grønlandste Handel Ansatte skulle have kongelig Udnævnelse. Desuden ere i det foreliggende Lovforslag Lønningerne foreslaaede noget højere, end Udvalget meente at kunne anbefale som fornødent. At Stutmesteren ved Frederiksborg Stutteri udgif af Loven, havde Udvalget ogsaa foreslaaet, og dert er det nuværende Lovforslag enigt; det er ogsaa Noget, som følger af sig selv, naar hensees til den Stilling, hvori denne Sag for Tiden befinder sig. Hvad dernæst angaaer Lønningerne til de ved Landhøjskolen ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, havde det ifjor forelagte Lovforslag andraget paa en gennemgaaende Forhøielse. Udvalget troede imidlertid ikke, at der var aldeles tilstrækkelig Føie til at følge Regjeringen i dette Forslag; navnlig meente man, at dette turde gjælde med Hensyn til de højere gagerede faste Docenter ved Landhøjskolen. Udvalget foreslog derhos, at man istedetfor den hidtil gjældende Maade at gagere disse Embedsmænd paa, hvilken

Maade grunder sig paa Loven af 8de Marts 1856, skulle vælge den samme Maade, som følges med Hensyn til andre Embedsmænd, idet der blev givet faste Alderstillæg istedetfor de hidtil brugelige relative Alderstillæg, om jeg saa tør kalde dem. For Tiden er det nemlig Tilfældet, at den yngste Docent har 1,000 Rd. Gage, den næstnyngste 1,200 Rd. osv. Udvalget foreslog istedet herfor en Gage, der efter 5 Aar forøgedes med 200 Rd. indtil 2,200 Rd., og, at istedetfor at der efter Loven af 1856 som bemærket begyndtes med 1,000 Rd., skulle der skrives til en Forhøielse af denne Begyndelsesgage til 1,400 Rd., men dermed foreslog Udvalget at lade Højskolegødtgjørelse, der for de fleste af Docenterne havde beløbet sig til 300 Rd. aarlig, bortfalde. Det nærværende Lovforslag har fulgt Udvalget med at tage en Begyndelsesgage af 1,400 Rd., men har ved Siden deraf begjært en Højskolegødtgjørelse for hver af de Docenter, der ikke har fri Bolig paa Højskolen, af 400 Rd. Det vil altsaa sees, at det nuværende Lovforslag gaar videre, ikke blot end hvad Udvalget har troet at burde tilraade, men ogsaa end det Lovforslag, der ifjor blev forelagt fra Regjeringens Side. Med Hensyn til Amtmændene gjorde der sig i Udvalget forffjellige Meninger gjældende. Der gjorde sig navnlig fra een Side den Anskuelse gjældende, at det var ønskeligt, om der fra Regjeringens Side vilde blive gjort Skridt til at omregulere Amtmændenes Stilling i Forvaltningen. Det blev fremhævet, deels at denne Stilling paa Grund af nyere Love er bleven en Deel forandret, deels at den i flere Retninger har altfor meget antaget Charakteren af at være en blot Mellestation mellem Regjeringen og de locale Autoriteter. Man ansaae det ogsaa af Hensyn til Befolkningen for ønskeligt at enkelte af de Ting, som nu ere forbeholdte den øverste Administration, nemlig Ministerierne, til Afgjørelse, bleve henlagte til Overøvrighederne, medens man paa den anden Side antog at kunne anbefale, at en Mængde af Forretninger, der til Liden Baade for dem selv for Tiden behyrdte Amtmændene og deres Contoirer med meget Arbejde, blev henlagt til andre Myndigheder. Man troede derhos ved